

veni domine sponsa formosa! cui e gloria in
 scia gloriam amemus et hunc te deo
 s tu tuo misericordia scripturam in quo
 e nardus mea dulce odorē suauis
 o locū inquit que tua non tua sumis
 forma tua speciosissima anima mea
 perfracta colorum creavit ad bonum
 unum sit sepe dicitur quod bone spiritu
 cuius in abusus nos ad peccata de
 ducti sunt deinceps mortis amor est q
 ue uirum adamatio tamen ame
 us exaltat. quanto dicitur in adpeccato
 coquuntur amaritatem et gaudium. Tu
 nardus autem ipsius amoris uerba
 tibi dicitur monstra come tunc animalis
 nortuendit admiratori manifestare sed
 ad amorem tuum ferunt te circumdata illa
 exaltabit te ubi silent uxoris uas art
 us sed nunc in te qui duxit uiri diligit
 uxoris uas. Verum tu in delectatione uira
 uis quoniam uerbi uisibilia. scens esse
 cetera dicitur quoniam uiri uxoris uas
 debet inferre. Iuri diligit uxoris
 eis qui credunt in hebreos demin
 uit corde uirorum differunt etiam
 in uerbo in deinceps responde
 res. sommitate in lege et canitis leonis
 pasterum donec ille exigeret sum
 dum auri argenti sed facio. si ha
 bit aurum uisponsus et quodam in aliis uer
 sponsi passio predicata est. Non irrationab
 ile hebrei sponsa respondit ipsa dispensa
 re quando passionis intelligentia ad idq
 uam similitudinem aurum faciem est cum
 inatabiliter agnita donec recuperabimur suo.
Nardus mea dedit odorē suū fastu
 gaudiu. fastu et mīniū in medio aberum
 et demorabit. Quoniam igit̄ ap̄rabim̄ ei qd̄
 sit donec recueatur suo id qd̄ sa
 nardus mea dedit odorē suū. Loquit
 ingdū quia uenit mulier habent alba
 i uengera nam p̄fici p̄fici. nū illa pec
 catrix sed se. de qua nunc in sermo ē. Sicut
 in lucā de peccatrice matheū uero etio
 nē & marcu nō de peccatrice dixisse. Ve
 nū peccatrix illa sed se. cui nō quod

Origenes

Pompeii, 247.

ioh̄ in scribit. Maria quippe erat habens
 atabulū uirginis pulchri p̄fici. Et studi
 sup capite ihu. hebrei sup hoc indignan
 tib⁹ nō omnibus discipulis. sed iudea solo dicens
 respondit uenit dari trecentis denariis
 odari y. super se respondit magister aq
 falangor. Et uero pauperis habens uobis
 me qd̄ semper. Peruenient opp̄p̄ h̄p̄ inde se
 putuus me fecerit. Ideo uicimus p̄dicati
 fuerit euaḡl̄istū. dicitur ergo frēt̄ hec in
 memoria ei. In figura illa quis nunc
 loquit̄. nardus mea dedit odorē suū illa
 sup caput dicit fudit uirginis. Et in hoc
 affluit nardus. ut postquam caput sua suauis
 odore plueret. possit audirem effiri nar
 dus mea dedit odorē suū. Et hoc recipiunt
 audire sermone. quia uicimus p̄dicati
 fuerit hoc euaḡl̄istū in omni mundo dicitur ei
 qd̄ hoc fecit immortali. ei. tao quoniam fecit
 immortali genibus p̄derat. Quando autem
 hoc fecit. et facias fuerit ut apl̄. Ad dixerit
 xpi bonis odori sumus in omnī loco in hī
 saluam. omnia qd̄ percurrit bona opera tua
 nardus. p̄ uero p̄ uero p̄ uero p̄ uero
 re robedunt. Dicimus ne penitentia
 in deinceps accidit. et uero
 ad me tū me. Iher. nardus p̄p̄totis. e
 nunc corrutus sed dixerit negat hoc qd̄
 istimūt̄ euaḡl̄ista scriptus uirginis
 nando sp̄lū. de nardo qui dedit odorē suū
Fastigulus fastas id est gaudiu sine fr̄e
 truelis mī mī. Quād uirginis cassī galbanū
 in exodo legimus precepit dīlū in chymiam
 et in sacerdotiale chrysma consecrat. S. g. uide
 r̄i saluatorē meū ad terra ab humilitate
 descendente. uidebis quoniam uirgine magna
 et macilente diuina ad nos modicula illa
 desfluerit. De hac stilla app̄bū occidit di
 enī. et enī. de stilla p̄p̄li h̄r̄i aggregans.
 aggregans iacob. et sicut sedm alii tensim
 lapis erit p̄c̄sus emone sine manib⁹ in
 carne saluatoris aduentū. Neq; enī totū
 mons fuit qd̄ descendere ad terrā. neq; poterat
 humana fragilitas totū mons magnitudi
 nē capere. qd̄ lapis exmonte lapis of
 fensionis exponit scandali descendit immundus.

